

WANT HET WAS GOED DAAR TE ZIJN....

.....

Later, als 't woelig en druk om je heen is van bruisend leven en groot beweeg, is 't goed om te kunnen terugdenken aan tijden van zorgelooze rust en stille studie.

En waar dan de herinnering aan het ouderlijk huis zoo mooi kan zijn, toen ons wereldje niet verder ging dan de stille gracht met de boomen en de gevels aan de overzij, die we zagen door het huiskamerraam, waarvoor moeder te naaien zat, daar moeten we ook dikwijls terugdenken aan dien rustigen tijd, doorgebracht in de abdij van Rolduc.

Rolduc, daar praten we graag over, al weten we wel, dat we ook dàar soms onze verdrietelikheden hadden, maar hoe langer die tijd geleden is, hoe meer alleen het mooie en gelukkige in onze dankbare herinnering achterblijft. En al was het verblijf nog zoo kort, de indrukken daar ontvangen vervagen niet en zijn een deel van ons zelf geworden en de gedachte aan dien tijd zal ons vaak zelfs van het verkeerde terughouden. Want hoe kunnen we vergeten de uren, die we doorbrachten in de kerk van Rolduc, waar we allen misdienaar waren en in stille aanbidding onzen God zoo dichtbij voelden. Hoe

dikwijls denken we niet terug aan een bedevaart naar Schaesberg, een procesie onder den blauwen hemel, het feest van Maria-Onbevlekt Ontvangen; dat zijn herinneringen, die ons nooit zullen verlaten, die altijd, vooral in oogenblikken, wanneer het groote leven ons van alle kanten benauwt, zullen opheffen en hun heiligenden invloed uitoefenen op onze zwakke ziel.

Iets wat ik nooit zal vergeten, is vooral de Zaterdagavond, als onder het stille uur van studie de klokken van Rolduc plots in jubelklanken gingen uitbarsten, omdat het den vooravond was van den dag des Heeren... en dan was het de ziel zoo blij te moede en voelde ze zich opgeheven worden in het gelukkige besef van te leven in Gods vriendschap.

Die zulke herinneringen heeft voor later is wèl bevoorrecht boven veel anderen, ja, een schat van genade en kracht voor geheel het verdere leven zijn jaren, doorgebracht in Rolduc, in die oude, heilige abdij waar het zoo goed is om te zijn.

HENRI DE WIJS.

.....